

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 447/2026
21.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету малолетног АА и др, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног АА, адвоката Александра Марјановића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Одељење за малолетнике Км. бр. 96/25 од 29.09.2025. године и Апелационог суда у Београду Кжм 45/25 од 21.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 21.04.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА, адвоката Александра Марјановића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Одељење за малолетнике Км. бр. 96/25 од 29.09.2025. године и Апелационог суда у Београду Кжм 45/25 од 21.01.2026. године у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу поднети захтев за заштиту законитости ОДБАЦУЈЕ као недозвољен.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Одељење за малолетнике Км. бр. 96/25 од 29.09.2025. године, поред осталих, према малолетном АА у ставу 2. изреке решења, изречена је посебна обавеза да се укључи у појединачни или групни третман у одговарајућој здравственој установи или саветовалишту и да поступа по програмима рада који су за њега сачињени у тим установама, а посебна обавеза се изриче у трајању до 1 године, с тим да суд може, док траје њено извршење, изменити или обуставити обавезу. Надзор над извршењем ове обавезе врши суд, с тим што је орган старатељства дужан да суду доставља извештај о извршењу васпитне мере, при чему је суд малолетнике упозорио да у случају неиспуњења посебне обавезе она може бити замењена неком другом обавезом или другом васпитном мером. Истим решењем одлучено је о трошковима кривичног поступка и истакнутим имовинскоправним захтевима на начин ближе наведен у изреци првостепеног решења.

Решењем Апелационог суда у Београду Кжм 45/25 од 21.01.2026. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца малолетног, сада пунолетног ББ, адвоката Кристине Чамагић, малолетног АА, адвоката Александра Марјановића, малолетног ВВ, адвоката Филипа Мирића и малолетног ГГ, адвоката Ане Мирковић, па је решење Вишег суда у Београду, Одељење за малолетнике Км. бр. 96/25 од 29.09.2025. године потврђено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац малолетног АА, адвокат Александар Марјановић из свих законских разлога, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијана решења укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да побијане одлуке преиначи и малолетног Огњена Праизовића ослободи од одговорности.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца малолетног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца малолетног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА, адвоката Александра Марјановића је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац малолетног АА, адвокат Александар Марјановић у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да се побијана решења заснивају на незаконитом доказу. Као незаконит доказ бранилац означава записник о испитивању оштећених лица, са образложењем да је првостепени суд у току поступка саслушао оштећеног у припремном поступку без присуства браниоца, да бранилац није био ни уредно позван на рочиште на коме су оштећени саслушани, због чега се на овим записницима, по наводима браниоца, није могла засновати пресуда, а којим наводима бранилац суштински указује на учињену повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца Врховни суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Одредбом члана 65. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица у ставу 1. прописано је да судија за малолетнике сам одређује начин извођења појединих радњи држећи се притом одредаба овог закона и законика о кривичном поступку у мери која обезбеђује права окривљеног на одбрану, права оштећеног и прикупљање доказа потребних за одлучивање. Ставом 2. истог члана, прописано је да саслушању малолетника у припремном поступку морају присуствовати јавни тужилац, бранилац за малолетнике и родитељ, усвојилац, односно старалац малолетника, а осталим радњама у припремном поступку ова лица по потреби присуствују, при чему судија за малолетнике може наредити да се приликом извођења појединих радњи малолетник удаљи.

Дакле, у овом конкретном случају, правилно је примењена одредба члана 65. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, имајући у виду да је првостепени суд у припремном поступку сходно овлашћењу из члана 65. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица проценио да нема потребе да испитивању ових оштећених присуствује бранилац малолетног АА.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац наводи да из изведених доказа не произлази да је малолетни АА учествовао у извршењу кривичног дела разбојништво, нити да је предузео радње које би представљале саизвршилаштво, да заједнички умишљај није утврђен, да изрека не садржи одлучне чињенице из којих произлази начин на који је он учествовао у извршењу кривичног дела, а којим свим наводима суштински оспорава утврђено чињенично стање и указује на учињену повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА у овом делу оценио као недозвољен.

Из напред изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП и 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Татјана Вуковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић